

Oddziaływanie beta-hydroksy-beta-metylomaślanu (HMB) na strukturę aorty brzusznej

Maciej Morawski^{1*}, Filip Popowski^{1*}, dr Marta Pawłowska-Olszewska^{2*}, prof. dr hab. Ewa Tomaszewska^{2*}, dr hab. Iwona Puzio, prof. uczelni^{2*}

Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie, Wydział Medycyny Weterynaryjnej, Katedra Fizjologii Zwierząt^{2*}
Międzywydziałowe Studenckie Koło Naukowe Fizjologów, Sekcja Fizjologii Doświadczalnej^{1*}

Beta-hydroksy-beta-metylomaślan jest naturalnym, aktywnym związkiem, który obecny jest w wielu produktach m.in.: szparagach, awokado, w mięsie ryb, wołowinie czy mleku. Jest on związkiem syntetyzowanym w organizmie zwierząt i człowieka z leucyny. Wykazano, że około 5% leucyny jest przekształcane w HMB, a wewnątrzustrojowa synteza beta-hydroksy-beta-metylomaślanu zachodzi głównie w wątrobie. Badania wskazują na oddziaływanie HMB m.in. na strukturę jelit i florę bakteryjną, a także na układ kostny.

Cel pracy:

Celem badań było określenie wpływu HMB na strukturę aorty brzusznej prosiąt, których matki w ciąży otrzymywały paszę z jego dodatkiem.

Materiały i Metody:

Badaniom poddano prosięta pochodzące od loch rasy Puławskiej, żywionych dietą standardową (grupa kontrolna, K) oraz pochodzących od loch otrzymujących w trakcie ciąży od 70 do 90 dnia paszę wzbogaconą w HMB (grupa H) w dawce 0,2 g/kg masy ciała/dzień. Badaniom poddano prosięta płci żeńskiej (grupa K, n=12 i H, n=12) w okresie odsadzenia w 35 dniu życia. Po eutanazji prosiąt pobrano fragmenty aorty brzusznej, które utrwalono w 4% zbuforowanej formalinie. Fragmenty naczyń krwionośnych poddano procedurze histologicznej, a następnie zatopiono w bloczki parafinowe i pocięto na skrawki o grubości 4 µm przy użyciu mikrotomu rotacyjnego. Uzyskane preparaty zabarwiono metodą Fränkela, sfotografowano przy użyciu mikroskopu świetlnego sprzężonego z kamerą, a uzyskane zdjęcia poddano analizie morfometrycznej z zastosowaniem programu cellSens Dimension Desktop obejmującej: całkowitą grubość ścian aorty, grubość błony zewnętrznej (przydanki i błony środkowej razem z błoną wewnętrzną).

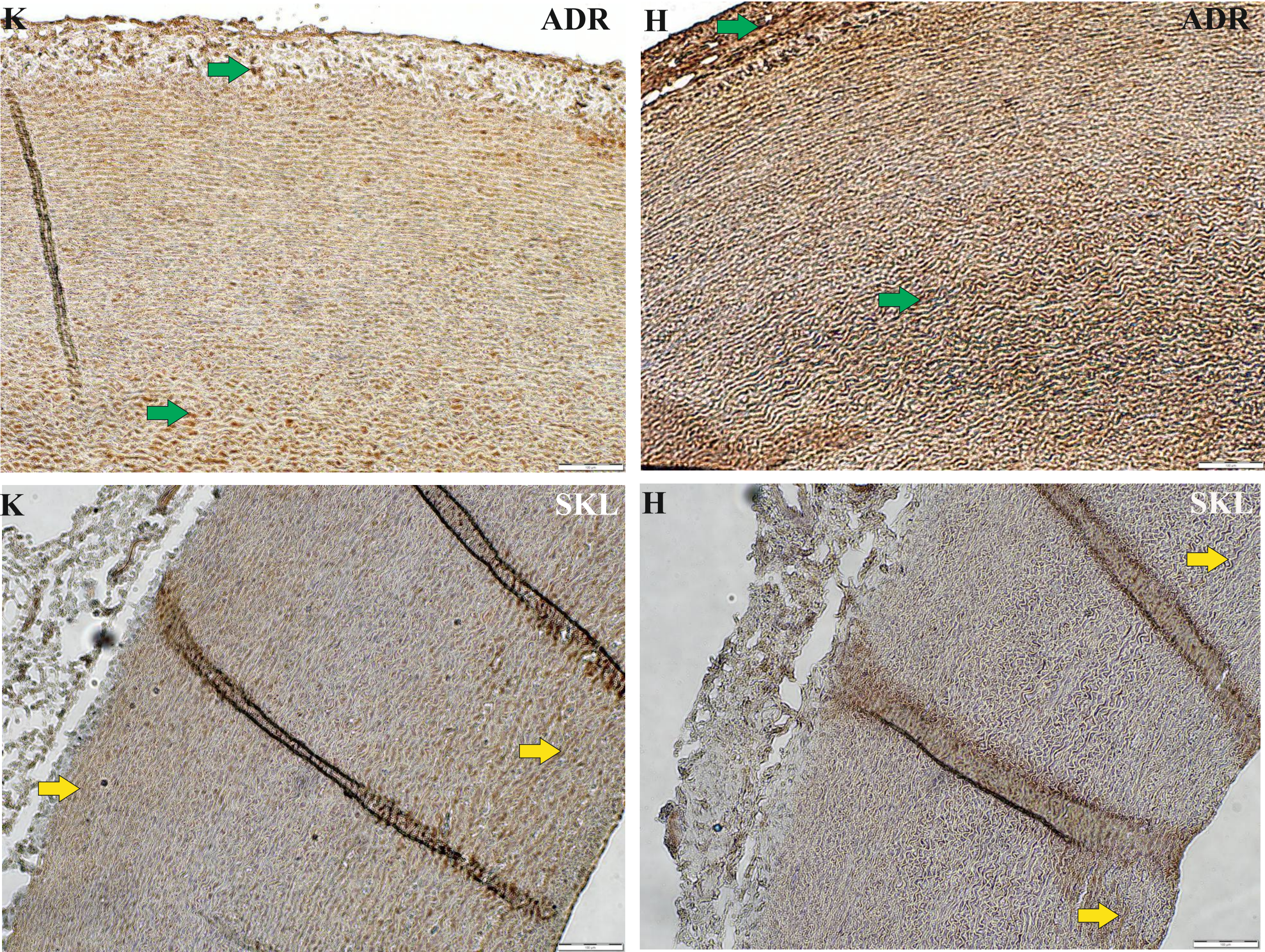
Parafinowe skrawki poddano również procedurze immunohistochemicznej z zastosowaniem przeciwciał anty-adropina i anty-sklerostyna, które również sfotografowano przy użyciu mikroskopu świetlnego sprzężonego z kamerą. Uzyskane zdjęcia poddano analizie z zastosowaniem metody półilościowej oceniając lokalizację adropiny i sklerostyny w aorcie brzusznej.

Wyniki:

Na podstawie badań stwierdzono istotnie wyższe wartości parametrów morfometrycznych aorty brzusznej w grupie kontrolnej, zwłaszcza całkowitej grubości ściany, gdzie stwierdzono statystyczną różnicę między grupą otrzymującą HMB a grupą kontrolną. Immunoreaktywność dla adropiny i sklerostyny wykazano we wszystkich warstwach aorty, szczególnie w błonie środkowej i wewnętrznej. W grupie prosiąt pochodzących od matek otrzymujących HMB stwierdzono większą immunoreaktywność adropiny, zwłaszcza w błonie środkowej i zewnętrznej w porównaniu z grupą kontrolną. Większą immunoreaktywność sklerostyny wykazano w błonie środkowej i wewnętrznej ściany aorty brzusznej prosiąt kontrolnych.

Tabela 1. Parametry morfometryczne aorty brzusznej prosiąt pochodzących od loch kontrolnych (grupa K) i loch otrzymujących HMB (grupa H)

GRUPY	Grubość ściany aorty brzusznej [µm]		
	całkowita grubość ścian aorty	grubość błony środkowej i wewnętrznej	grubość przydanki
K	983,67 ± 23,74	875,89 ± 19,80	109,20 ± 7,39
H	753,73 ± 28,46 0,00000132***	705,97 ± 25,36	49,76 ± 4,86

Fot. 1. Lokalizacja adropiny (ADR) i sklerostyny (SKL) w ścianie aorty brzusznej prosiąt pochodzących od loch kontrolnych (grupa K) i loch otrzymujących HMB (grupa H). Lokalizację adropiny zaznaczono strzałką zieloną, natomiast lokalizację sklerostyny zaznaczono strzałką żółtą.

Tabela 2. Immunoreaktywność dla ADR i SKL w poszczególnych warstwach aorty brzusznej prosiąt gr. K i H.

GRUPY	Błona zewnętrzna	Błona środkowa	Błona wewnętrzna
	Adropina		
K	+	++	++
H	+++	+++	++
	Sklerostyna		
	Błona zewnętrzna	Błona środkowa	Błona wewnętrzna
K	+	++	++
H	+	+	+

Objaśnienia: (+) średnia immunoreaktywność; (++) duża immunoreaktywność; (+++) bardzo duża immunoreaktywność

Wnioski:

Zaobserwowane zmiany mogą mieć znaczenie dla zdrowia układu sercowo-naczyniowego prosiąt. Adropina i sklerostyna mogą wpływać na elastyczność naczyń krwionośnych, jednak potrzebne są dalsze badania funkcjonalne w tym zakresie.